

L'hi vau regalar

Observem, encara, continues vacil·lacions en l'ús de la partícula pronominal *li* i del conjunt, també pronominal, *l'hi*: dit altrement, confusions respecte als casos en què escau d'escriure *l'hi* i aquells altres en què correspon *li*, especialment en oracions subordinades, introduïdes pel terme que, pronom relatiu o bé conjunció. Centrem, doncs, en aquests casos el comentari que avui tornem a dedicar a aquesta qüestió.

Aquests casos —de confusió entre *li* i *l'hi*— es poden concretar en les dues oracions següents: El collaret que duia, diu que *l'hi* van regalar (que és una construcció sintàctica més aviat pròpia del llenguatge col·loquial) i Duia el collaret que *li* van regalar. ¿Per què en el primer cas escrivim *l'hi* i en el segon escrivim *li*? Perquè en el primer el conjunt *l'hi* representa dos complements, el collaret (representat per *el*, reduït a *l'*) i a ella (*hi*, equivalent a *ll'i*; en canvi, en la segona oració, *li* significa únicament a ella, ja que el collaret és introduïda pel mot que, no es tracta de cap terme relatiu —substituint un antecedent— sinó d'un simple mot conjuntiu o d'enllaç. Ho podem veure encara més clar substituint el grup nominal el collaret per les arrecades: Les arrecades que duia, diu que les *hi* (dos pronoms) van regalar i Duia les arrecades que *li* (un sol pronom feble) van regalar.

Notem que el títol d'aquesta comentari, *L'hi van regalar*, forma una oració completa, car no hi manca el complement directe exigit pel verb. En canvi, «*Li van regalar*» seria una oració incompleta, talment com ho són «*No vaig veure*» o «*Li van dir que*».

ALBERT JANE